

**Ministerieel besluit tot definitieve aanduiding van de ankerplaats
'Vijvergebied tussen Laambeek en Slangebeek' in Hasselt, Heusden-Zolder en
Zonhoven**

DE VLAAMSE MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND,

Gelet op het decreet van 16 april 1996 betreffende de
landschapszorg, gewijzigd bij de decreten van 21 oktober 1997,
18 mei 1999, 8 december 2000, 21 december 2001, 19 juli 2002,
13 februari 2004, 10 maart 2006, 16 juni 2006 en 27 maart 2009;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009
tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de
Vlaamse Regering, gewijzigd bij besluiten van 24 juli 2009, 4
december 2009, 6 juli 2010 en 7 juli 2010, 24 september 2010,
19 november 2010, 13 mei 2011, 10 juni 2011, 9 september
2011 en 14 oktober 2011;

Gelet op het ministerieel besluit van 17/12/2012 tot voorlopige
aanduiding van de ankerplaats 'Vijvergebied tussen Laambeek
en Slangebeek';

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor
Monumenten en Landschappen van 19/09/2013,

BESLUIT:

Artikel 1. 'Vijvergebied tussen Laambeek en Slangebeek' in Hasselt, Heusden-Zolder en Zonhoven wordt definitief aangeduid als ankerplaats overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg, gewijzigd bij de decreten van 21 oktober 1997, 18 mei 1999, 8 december 2000, 21 december 2001, 19 juli 2002, 13 februari 2004, 10 maart 2006, 16 juni 2006 en 27 maart 2009.

Art. 2. § 1. Het algemeen belang dat de aanduiding verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

1° natuurwetenschappelijke waarde:

De ankerplaats is gelegen in een overgangszone tussen het Kempens Plateau en de Demervallei en wordt gekenmerkt door een veelvoud aan specifieke biotopen en landschapstypes. Zo zijn er bossen, heide, natte graslanden, ruigten en in de beekvalleien moerasbossen en vijvercomplexen met een gradueel verval.

Het vijvergebied vormt een aaneensluitend geheel van voor de Kempen typische en steeds zeldzamer wordende landschapselementen. Het vormt een aaneenschakeling van vijvers met verlandingszones, vochtige en droge heiderelicten, bossen, veenrelict, wei- en hooilanden en landbouwpercelen die omwijd zijn met een gracht en een begroeide aarden wal. Deze diversiteit aan landschapstypes is in het vijvergebied nog uniek bewaard gebleven.

Het gebied heeft een bijzondere ecologische waarde en telt een aantal zeldzame plant- en diersoorten die voornamelijk verbonden zijn aan vijver- en heidecomplexen. Vooral de talrijke bos- en natuurreservaten kennen een hoge concentratie aan bedreigde soorten zoals de boomkikker en in het bijzonder bepaalde broedvogels zoals de roerdomp en de woudaap. Het gebied van de Wijers is bovendien een hotspot voor libellen en zeldzame vlindersoorten.

De getuigenheuvel van Bolderberg is de typelocatie waar Bolderiaan werd beschreven. De ondergrond bestaat uit zand en de bruine Diestiaanse ijzerzandsteen.

2° historische waarde:

Het vijvergebied dankt zijn naam aan de vele visvijvers die deel uitmaakten van het plaatselijke landbouwsysteem. In de 13de eeuw werden de vroegere Kempense vennen in de heide uitgediept voor de winning van ijzererts en turf. Vanaf de 16de eeuw werden ze in gebruik genomen als viskweekvijvers voor zoetwatervis onder impuls van de abdijen van Herkenrode en Averbode. Een ingewikkeld hydrologisch systeem van dijken, sluizen, zouwen, op-, over- en aflopen moesten de vijvers van water voorzien. In het oudste systeem werden de vijvers aangesloten op een beek waardoor er een snoer van vijvers ontstond. Later werden er vijvers gegraven met dijken aan alle vier de kanten.

Dat het gebied grotendeels onbebouwd is gebleven is het resultaat van de specifieke ondergrond en daaraan gekoppeld de ontginningsgeschiedenis. De gehuchten concentreerden zich aan de rand van de heidevlakte en met de inrichting van de vijvercomplexen bleef de bewoning zich ontwikkelen rondom de oudste nederzettingkernen zoals Terdonk. In het centraal gelegen vijvergebied is de historische configuratie nu grotendeels ongewijzigd.

In de vallei van de Roosterbeek, op het gehucht Ter Donk, ligt de Vranckenschans. Dit verdedigingselement werd aangelegd in 1601. De aarden wal, de verhoogde hoekbastions en het omgevende grachtensysteem met enkele oude eiken zijn duidelijk zichtbaar.

Langs de Laambeek liggen twee kasteeldomeinen: Vogelzang en Terlamen. Het waterslot Vogelzang gaat terug tot de 12de eeuw en bevat nog de resten van een vroegmiddeleeuwse donjon in ijzerzandsteen. Het kasteel is gebouwd rond een

rechthoekig binnenhof en omgeven door een brede slotgracht. Verschillende dreven uit de vier windrichtingen komen samen bij het kasteel en leiden o.a. naar de kasteelboerderij. Rondom het kasteel strekt zich een 10ha groot kasteelpark uit van dendrologisch en tuinkunsthistorisch belang. Het aanwezige pinetum is eveneens zeer waardevol. Het park is een uitzonderlijk voorbeeld van hoe de landschappelijke stijl, in 3 fasen gerealiseerd, zich op de oude tuinmorfologie entte. De Echelbeek en de Laambeek meanderen beiden door het domein en voeden de talrijke vijvers voor het kweken van vis. Aansluitend bij het kasteeldomein liggen temidden van het Vogelzangbos een boswachters- en tuinierswoning die dateren uit de 19de eeuw.

Het landgoed Terlamen dateert uit de 13de eeuw en is sindsdien vrijwel ongewijzigd gebleven. Het huidige kasteel in classicistische stijl werd in 1750 als jachtslot gebouwd. Langs de straatzijde staat er belangrijk laat 19de -eeuws witgeschilderd hekwerk. De noordelijke omgrachting met inrijhek naar de erekoer bleef intact. De resterende gracht ten westen en ten zuiden doet dienst als langgerekte parkvijver. Naast bomengordels en solitair zijn er tevens twee dreven aanwezig waarvan een van geknotte *Tilia platyphyllos* dreef en een dreef van *Quercus robur*. Tussen beide dreven is een quincunx aangeplant van *Fagus sylvatica* en *Acer pseudoplatanus*. Het landschappelijk kasteelpark met pittoresk karakter dateert uit de 19de eeuw maar is geënt op een oudere, geometrische aanleg. Ongeveer 50 ha van het kasteeldomein wordt ingenomen door de vijvers naast uitgestrekte zones met dennen- en loofbossen en heide. Ook hier werden de vijvers in hoofdzaak gebruikt voor de viskweek. Schuin tegenover het kasteel ligt het 19de -eeuwse jachtwachterhuis. Vlakbij ligt langs de Laambeek de 19de-eeuwse Oude Molen die teruggaat op een slagmolen uit de 15de eeuw.

Op de top van de Bolderberg bevinden zich de beschermde 17de-eeuwse Kuis en kapel van Bolderberg.

Vlakbij het Albertkanaal ligt de Olmenwinning, een voormalige pachthoeve van de abdij van Herkenrode uit de 18de eeuw, waarvan de historische configuratie (vijvers) nog deels is bewaard.

Op de grens van de voormalige heidegebieden van Hasselt en Zonhoven is nog een kalkstenen grens- of paalsteen bewaard. Deze 17de-eeuwse paalsteen was bedoeld om een eigendomsgeschil tussen beide gemeentes te beslechten en illustreert het belang van de heide in de vroegere landbouweconomie.

De omgeving van de Wijvenheide is rijk aan prehistorisch bodemarchief. Talrijke archeologische vondsten, vooral uit het Paleolithicum en Mesolithicum, wijzen op de aanwezigheid van jagers-verzamelaars die hun kampementen inrichtten op donken en duinen langs de beekvalleien.

3° esthetische waarde:

Het bekenstelsel in combinatie met de uitgestrekte vijvercomplexen geeft aan het landschap een hoge esthetische waarde, ondermeer door de opvallende zuidwestelijke oriëntatie van alle elementen. De afwisseling van waterplassen (al dan niet met oeverbegroeiing), bosjes, poelen, weilanden met houtwallen en

bomengroepjes zorgt voor een deels gesloten deels open landschap. Dit kenmerkend en gevarieerd uitzicht verhoogt de belevingswaarde van het gebied.

Vanaf de Bolderberg kijkt men uit over de vijvers en is er een vista naar het kasteel van Terlamen. De kasteeldomeinen van Terlamen en Vogelzang worden gekenmerkt door hun landschappelijke aanleg en de aanwezigheid van meerdere biotopen wat het geheel een pittoresk karakter verleent. Ook de aanwezigheid van talrijke boomsoorten en bomencollecties verhoogt de esthetische waarde van de kasteelparken en de regio.

4° sociaal-culturele waarde:

De kluis op de Bolderberg is sinds de 17de eeuw een druk bezocht bedevaartsoord en ligt op de GR-route.

De vijvers werden vanaf de 13de eeuw ingericht en ingeschakeld voor de viskweek. Na een hoogtepunt in de commerciële viskweek tijdens de 18de en vooral 19de eeuw, kende deze activiteit sinds de 20ste eeuw een terugval. Toch zijn in het vijvergebied nog steeds een aantal familiale viskwekerijen actief die de traditie voortzetten.

5° ruimtelijk-structurerende waarde:

De grote lijnen in het landschap worden gekenmerkt door de zuidwestelijke oriëntatie van de verschillende landschapselementen. Zowel de Bolderberg, als de beekvalleien, als de grote vijvercomplexen, als de verbindingswegen door de heide volgen deze oriëntatie. Al deze elementen zijn bepalend voor de organisatie van het landschap.

De kasteeldomeinen van Vogelzang en Terlamen vormen afzonderlijke compartimenten in de vallei van de Laambeek. Door de aanwezigheid van een kenmerkend cultuurlandschap met uitgestrekte vijvers, weilanden en een kasteelpark met ruime gazons en zichtassen hebben deze domeinen een meer open karakter dan de beboste beekvalleien. Bij het kasteel van Vogelzang komen verschillende dreven samen uit de 4 windrichtingen waardoor de planmatige aanleg van het kasteelpark wordt versterkt.

De Bolderberg steekt met zijn 60m hoogte boven de omgeving uit en vormt een visueel sterk herkenningspunt.

§ 2. De landschapkenmerken die typisch zijn voor de ankerplaats, met inbegrip van de ruimtelijke kenmerken die eigen zijn aan de waarden zijn de volgende:

1° Galgenberg-Bolderberg

- a) Samen met de Galgenberg (56m) vormt de Bolderberg (60m) een Diestiaan getuigenheuvel die tot de hoogste punten van Limburg behoort. Het voormalig heidegebied werd in de loop van de 19de eeuw met naaldbomen bebost. Vanaf de noordhelling, waar heide opnieuw domineert, heeft men een prachtig zicht op het domein Terlamen. De aanleg van de Terlamenlaan splitste de tertiaire opduiking in twee gebieden.

- b) In het Natuurreservaat Gust Claesheide werd de bebossing teruggedrongen waardoor de oorspronkelijke droge heide opnieuw domineert.
- c) Op de Bolderberg bevinden zich de kluis met kapel die in oorsprong teruggaan tot de 17de eeuw en sindsdien een belangrijk bedevaartsoord vormen. Het huidige gebouw dateert van ca 1800 en is omgeven door een aantal oude bomen zoals linde, beuk en eik en een uitgegroeide haag van haagbeuk rond het voormalige moestuinperceel. Sinds 2005 is de kluis opnieuw bewoond door een kluizenaar.
 - i. Heusden-Zolder, Kluisstraat 90: Kluis van Bolderberg (kluis, stallen) (ID22521)

2° Kasteeldomein en vijvers van Terlamen

- a) Het landgoed van Terlamen dateert uit de 13de eeuw (CAI52632) en is gelegen op een omgracht perceel. Het kasteelpark werd aangelegd in de 19de eeuw, in landschappelijke stijl en geënt op een oudere site met geometrische aanleg.
- b) Bouwkundig erfgoed:
 - i. Heusden-Zolder, Terlaemenlaan 125: Kasteel van Terlaemen (laat-classicistisch herenhuis uit de 18de eeuw met smeedijzeren hekwerk, landhuis, park, grachten en wallen) (ID22532)
 - ii. Heusden-Zolder, Molenveld 1: Watermolen (19de-eeuwse molenaarswoning met slagmolen en stallen) (ID22530)
 - iii. Heusden-Zolder, Terlaemenlaan 120: Jachtwachtershuis (19de-eeuwse boswachterswoning met bakoven, stallen, hagen en houtkanten) (ID22533)
- c) Het kasteeldomein omvat meerdere biotopen. Naast een waterrijk gebied met kweekvijvers en elzenbroek, is er ook weide- en hooiland. Het gebied telt ook verschillende bostypes waaronder gemengde bossen, naaldbos en zuivere loofbossen met eik, beuk en berk. Tenslotte is er ook een heidebiotoop met zowel droge als vochtige heide.
- d) Het vijvercomplex van Terlamen-Vogelzang bestaat in totaal uit een 30-tal vijvers, ingericht in voormalige turfputten en omgevormd tot kweekvijvers voor zoetwatervis. De watertoevoer wordt geregeld via een systeem van aan- en afvoersloten, dijken en sluisjes.

3° Kasteeldomein van Vogelzang

- a) Kasteeldomein Vogelsanck gaat in oorsprong terug tot de 12de eeuw en was gelinkt aan de gelijknamige heerlijkheid. Het kasteel omvat de resten van een vroegmiddeleeuwse donjon in ijzerzandsteen (CAI51423) maar is grotendeels opgetrokken in Maaslandse renaissancestijl uit de 17de eeuw. De opperhof-neerhofstructuur van de omgrachte waterburcht is nog bewaard gebleven. In de 18de eeuw wordt de kasteelboerderij toegevoegd. In de 19de eeuw werd het kasteel verder uitgebouwd in neo-Tudorstijl. Verschillende dreven uit de vier windrichtingen komen samen bij het kasteel.
- b) Rondom het kasteel ligt een dendrologisch en tuinkunsthistorisch belangrijk kasteelpark (10 ha) in landschappelijke stijl, aangelegd in de 17de, 18de en 19de eeuw. Het park omvat een vijver, pinetum, bospark, bossen en landerijen. Het domein is een uitzonderlijk voorbeeld van hoe de landschappelijke stijl, in 3

fasen gerealiseerd, zich op de oude tuinmorfologie entte.

c) Bouwkundig erfgoed:

- i. Heusden-Zolder, Kasteeldreef 1: Kasteel van Vogelzang (kasteelhoeve met kasteelkapel, koetshuis, landhuis, bruggen, donjon, dreven, park, poort, grachten en wallen) (ID22508)

4° Beekvalleien Laambeek-Voortbeek-Roosterbeek-Slangebeek met vijvercomplexen

Algemeen:

- a) Het vijvergebied is gelegen in de Lage Kempen. De streek wordt gekenmerkt door een geleidelijke afhelling vanaf de Hoge Kempen en een hoge grondwatertafel die veroorzaakt wordt door een ondiepe ijzeroerlaag en kleilagen. Hierdoor is het gebied bijzonder rijk aan plassen, vennen, moerassen, vijvers en rietvelden en vormt het een toevluchtsoord voor talrijke zeldzame dier- en plantensoorten.
- b) Het vijvergebied wordt ontwaterd door een sterk hydrografisch net dat tot het Demerbekken behoort. De belangrijkste beken zijn de Laambeek, de Roosterbeek, Zonderikbeek, Bolderbergbeek en de Slangebeek. Deze beken ontspringen op het Kempens plateau en wateren allemaal af in zuidwestelijke richting waar ze talrijke vijvers voeden. Het valleilandschap wordt bepaald door een mozaïek van vijvers, beken, moerassen, rietvelden, heide, hooiland, loof- en naaldbos en weilanden met houtkanten.
- c) De beekvalleien vormen een aaneenschakeling van vochtig wilgenstruweel, oude graslanden ten prooi aan verbossing, alluviaal elzenbos, venig berkenbos en populierenaanplantingen. Langs de beken domineren verschillende gradaties van natte zandgronden, geschikt voor graasweiden en de natste gronden voor hooiweide en populier.
- d) De aanwezige geografie voorzag in een geschikt gradueel verval voor de aanleg van vijvers. De waterpartijen zijn van elkaar gescheiden door al dan niet beboste dijken en worden afgewisseld met broekbosjes. Tussen de vijvers komen clusters van loofbossen voor. De typische vegetaties voor voedselarme wateren zijn hier zodanig goed ontwikkeld dat dit vijvergebied uniek is voor België. Een aantal van de vijvers werd verlaten wat leidde tot een spontane verruiging en verlanding.

Beekvallei van Laambeek-Echelbeek

- a) De Laambeek is een typische laagbeekvallei, gevoed door regenwater en deels rechtgetrokken. De Laambeek is verantwoordelijk voor de watertoevoer in de vijvers van het kasteeldomein van Terlaemen.
- b) De beekvallei zelf is een aaneenschakeling van moeras, zones met rietland en natte ruigte zoals wilgenstruweel en vooral naalddhoutaanplantingen die het geheel een sterk gesloten karakter verlenen. Verspreid komen ook nog enkele zones voor met eiken-berkenbos. Hier ligt ook het Natuurreservaat Terlaemen.
- c) Ter hoogte van het kasteeldomein van Terlaemen grenst aan de beek een smalle strook verruigd grasland als relict van het historisch landgebruik in de vallei. Ook langs de Echelbeek is nog een zone grasland aanwezig als resterend open gebied temidden van loof- en naaldbos.
- d) Tussen de Laambeek en de Voortbeek ligt een uitgestrekte waterpartij die deel uitmaakt van het historische domein van Terlaemen en al op de kabinetskaart van de Ferrariskaart aanwezig is. De contouren zijn ongewijzigd

sinds ca 1850. De vijver ligt volledig ingebed in naaldbos.

- e) Bouwkundig erfgoed: deze elementen sluiten aan bij het kasteeldomein van Vogelzang
 - i. Zonhoven, Vrunstraat z. nr.: Tuinierswoning (19de-eeuwse hovenierswoning in vakwerkbouw) (ID22526)
 - ii. Zonhoven, Vrunstraat z. nr.: Boswachtershuisje (19de-eeuwse boswachterswoning met schuur en stallen) (ID22525)

Beekvallei van Bolderbergbeek-Voortbeek

- a) Langsheen de Bolderbergbeek domineert vochtig grasland met nog redelijk veel hagen en/of houtkanten. Dichter bij de Wijvenheide krijgen de zones met eiken- en berkenbos de overhand waardoor de beekvallei een meer gesloten karakter krijgt. Verspreid in de bosjes liggen kleine visvijvers. Dichter bij het gehucht Halveweg domineert opnieuw de afwisseling van weiland met loofbosjes.
- b) In de voormalige Wijvenheide domineren open zones weiland met nog een aantal relictten van voormalige visvijvers (percelering, dijkjes).
- c) De Sint-Jansvijver bestaat uit een aaneenschakeling van vijvers die grenzen aan het Natuurreservaat Wijvenheide en al op de kabinetskaart van de Ferraris opgetekend staan.
- e) Van de Festeschans, gelokaliseerd langs een zijtak van de Bolderbergbeek, zijn op het terrein geen sporen meer zichtbaar.
- d) De percelering is hier vrijwel ongewijzigd gebleven sinds ca 1850 wat zich vertaalt in vrij onregelmatige en grillige perceelsgrenzen.

Beekvallei van Roosterbeek-Zonderikbeek

- a) Langs de Roosterbeek ligt de grootste concentratie aan vijvers met een grote variatie aan afmetingen. De belangrijkste vijvers zoals Grote en Kleine Vijver zijn al aanwezig op de kabinetskaart van de Ferraris. Tussen de vijvers liggen zones loofbos zodat er sprake is één aaneengesloten geheel. Naar het Albertkanaal neemt het aandeel vijvers geleidelijk aan af en deze ruimte wordt ingenomen door zones loofbos, populieraanplantingen en enkele weilanden.
- b) In het oosten liggen op de Roosterbeek drie sluizen als relictten van het historisch hydrologisch systeem. Vanuit de sluizen werd het water via grachten of zouwen naar de vijvers geleid.
- c) In de Roosterbeekvallei wordt een uitgestrekt veengebied aangetroffen. Het gaat om laagveen, gevormd tijdens het Holocene in plaatsen met slechte oppervlakkige afwatering. Dit resulteert in venige kommen en vijvers. Het veen werd vermoedelijk begin 20ste eeuw op lokale schaal ontgonnen waarna de veenwinningsputten werden ingericht als visvijvers. Een uitgestrekte reeks vijverplassen verbindt de vallei van de Roosterbeek met die van de Bolderbergbeek.
- d) In de moerassige gronden langs de Roosterbeek ligt de Vranckenschans uit 1601 (CAI55417). Deze meestal vierkante schansen werden ingeplant aan de rand van het dorp en omgeven door een gracht en wal. De aarden wal, het omgevende grachtensysteem met enkele oude eiken en de verhoogde hoekbastions zijn nog duidelijk zichtbaar.
 - i. Zonhoven, Vrankenschansweg 16: Vranckenschans of Donckseschans (ID200331)
- e) Op de randen van de vallei van de Roosterbeek, op de iets drogere

zandgronden langs de natte vallei, zijn talrijke archeologische sites gelokaliseerd. Het merendeel van de vondsten dateert uit de steentijd (paleolithicum-mesolithicum) met duidelijke concentraties aan lithisch materiaal uit het Jong-Paleolithicum. Op de site Zonhoven-Bolderdal, aan de rand van de ankerplaats, werd een kampement uit het Mesolithicum aangetroffen met talrijke stenen artefacten (CAI50026). Uit de Romeinse periode (1ste tot 3de eeuw) dateert slechts één losse vondst van aardewerk ter hoogte van de Zandstraat bij de gemeentegrens tussen Zonhoven en Zolder (CAI55465).

- f) Overig bouwkundig erfgoed:
 - i. Vlakbij het Albertkanaal ligt de voormalige hoeve Olmenwinning, oorspronkelijk een pachthoeve van de abdij van Herkenrode uit de 18de eeuw. Van het oorspronkelijke complex bleef enkel het woonhuis in Maasstijl bewaard. Hasselt, Goorstraat 2: Olmenhof (ID22261)

Beekvallei van de Slangbeek

- a) De beekvallei heeft ook hoofdzakelijk een gesloten karakter door de opeenvolging van grote zones loofbos, naaldboutaanplant en vooral populierenbos. In de vallei komt een kleine vlek veengronden voor.
- b) De Slangbeek is verantwoordelijk voor de watertoevoer van de Grote Platwijer en de Bosvijver die al aanwezig zijn op de kabinetskaart van de Ferraris. De vijvers zijn omgeven door loofbos en moeras met ruigte.
- c) Overig bouwkundig erfgoed:
 - i. Kalkstenen grenssteen opgericht in 1666 op de grens van de voormalige heide tussen Hasselt en Zonhoven. Hasselt, Langvennestraat z. nr.: Paalsteen (ID22044)

5° Kleinschalig cultuurlandschap Kolberg-Galgenberg-Platwijers

- a) Het gebied draagt nog de sporen van de systematische ontginning van de heide die werd opgestart in de 18de en vooral 19de eeuw. De rechte straten en wegels zijn een restant van de naaldbosaanplant. Toponiemen zoals Sint-Jansheide herinneren nog aan het oorspronkelijke heidegebied. In een patroon van rechte straten en regelmatige percelen wisselen zones cultuurgrasland af met percelen naaldbos en gemengd eiken- en berkenbos. Op de drogere zandgronden zijn ook grote open zones akkerland ingericht zodat heel dit gebied een meer open karakter heeft dat verschilt van de veelal dichtgegroeide beekvalleien.
- b) In het Bosreservaat Galgenberg is de enige beboste zone uit de 19de eeuw overgebleven. De 35m hoge heuvel behoort tot de hoogste delen in de noordoostelijke laagvlakte.
- c) De aftakking van de Roosterbeek, in de 19de eeuw Zieuwbeek genaamd, is nog een restant van de infrastructuurwerken in het verleden ter bevoorrading van de grote vijvercomplexen die hier grotendeels verdwenen zijn.
- d) Dit gebied omvat ook delen van drie natuur- en bosreservaten nl. Kolberg, Galgenberg en Platwijers.

Art. 3. De aflijning van de ankerplaats op schaal 1/25.000 wordt weergegeven op het plan als bijlage.

Brussel,

Vlaams Minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en
Vlaamse Rand

Geert BOURGEOIS

12-12-2013